06/11/2022

Αρχιερατική Θεία Λειτουργία στον Ι.Ν. Αγ. Κυρίλλου και Μεθοδίου Αλεξάνδρειας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Κυριακή 6 Νοεμβρίου το πρωί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε το θείο Λόγο στον Ιερό Ναό Αγίων Κυρίλλου και Μεθοδίου στην Αλεξάνδρεια Ημαθίας.

Στην ομιλία του ο Σεβασμιώτατος τόνισε:

«Χριστῷ συνεσταύρωμαι· ζῶ δέ οὐκέτι ἐγώ, ζῇ δέ ἐν ἐμοί Χριστός».

Μία ἀπό τίς πιό συγκλονιστικές ἐκφράσεις ἀγάπης πρός τόν Χριστό ἀκούσαμε στό σημερινό ἀποστολι-κό ἀνάγνωσμα. Καί αὐτός πού τήν διατυπώνει εἶναι ὁ πρωτοκορυ-φαῖ-ος ἀπόστολος Παῦλος, ὁ ἱδρυτής τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας.

Δέν ἔχει σημασία, ἐάν ἀρχικά ἦταν διώκτης τῶν χριστιανῶν, για-τί τότε ἀγνοοῦσε ποιός εἶναι ὁ Χριστός. Ἡ μεταστροφή του ὅμως μετά τήν ἐμφάνιση τοῦ Χριστοῦ στόν δρόμο πρός τή Δαμασκό, ἔκα-νε τόν ἀπόστολο Παῦλο ὄχι ἁπλῶς ἔνθερμο

κήρυκα τοῦ εὐαγ-γελίου ἀλλά καί ἀπόλυτα ἀφο-σιωμένο στήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ.

Αὐτή τήν ἀγάπη ἐκφράζει ἐπανει-λημ-μένα καί στίς ἐπιστολές του, περιγράφοντάς μας συγχρόνως τό πραγματικό περιεχόμενο τῆς ἀγά-πης. Καί αὐτό εἶναι ἡ ταύτιση τοῦ ἀνθρώπου μέ τόν Χριστό. Αὐτός δηλαδή πού ἀγαπᾶ τόν Χριστό, ἐπιθυμεῖ σφοδρά νά ὁμοιάσει στόν Χριστό, νά γίνει ὅπως Ἐκεῖνος, νά ζεῖ μαζί του καί νά τόν αἰσθάνεται δίπλα του σέ κάθε στιγμή τῆς ζωῆς του.

Κάτι ἀνάλογο, ἄλλωστε, δέν εἶναι καί ἡ ἀγάπη τοῦ ἀνθρώπου πρός τόν ἄνθρωπο; Δέν θέλουμε νά ὁμοι-άζουμε αὐτούς πού ἀγαποῦμε; Δέν θέλουμε νά κάνουμε ὅ,τι κά-νουν καί νά εἴμεθα ὅπου εἶναι; Καί ἐάν αὐτό θέλουμε γιά τούς ἀνθρώ-πους, πολύ περισσότερο εἶναι φυ-σικό νά τό ἐπιθυμοῦμε καί νά τό ἐπιδιώκουμε γιά τόν Χριστό.

Πῶς ὅμως μποροῦμε νά δείξουμε τήν ἀγάπη μας πρός τόν Χριστό; Μᾶς τό ἐξηγεῖ, ὅπως εἴπαμε, στό σημερινό ἀποστολικό ἀνάγνωσμα ὁ ἀπόστολος Παῦλος λέγοντας: «Χριστῷ συνεσταύρωμαι· ζῶ δέ οὐ-κέ-τι ἐγώ, ζῇ δέ ἐν ἐμοί Χριστός».

Τί ἔκανε ὁ Χριστός, ὁ ὁποῖος πρῶ-τος ἀπό ὅλους μᾶς ἀγάπησε τόσο πολύ, ὥστε ταπεινώθηκε καί ἔγινε ἄνθρωπος γιά χάρη μας;

Ὁ Χριστός σταυρώθηκε ἀπό τήν ἀγάπη του γιά μᾶς. Σταυρώθηκε γιά νά ἐξαλείψει ἐπί τοῦ Σταυροῦ τήν αἰτία πού χώριζε τόν ἄνθρωπο ἀπό τόν Θεό, τήν αἰτία πού ἔκανε τόν ἄνθρωπο ξένο καί ἐχθρό τοῦ Θεοῦ. Καί ἡ αἰτία ἦταν ἡ ἁμαρτία, ἦταν οἱ ἁμαρτίες μας, ἦταν ἡ παρα-κοή τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ. Ὅπως, λοιπόν, ὁ Χριστός τίς ἔσβυ-σε ἐπί τοῦ Σταυροῦ, ἔτσι καί αὐτός ὁ ὁποῖος ἀγωνίζεται νά τίς ξεριζώ-σει ἀπό τή ζωή του, ἀγωνίζεται νά τίς βγάλει ἀπό τήν ψυχή του καί νά ἀπαλλαγεῖ ὁριστικά ἀπό αὐτές, αὐ-τός σταυρώνεται, ὅπως γράφει καί ὁ πρωτοκορυφαῖος ἀπόστολος Παῦ-λος μαζί μέ τόν Χριστό. Σταυ-ρώ-νεται, νεκρώνοντας μέσα στήν ψυχή του ὅ,τι εἶναι ἀντίθετο πρός τό θέλημα καί τίς ἐντολές τοῦ Χρι-στοῦ, ὅ,τι ἀποτελεῖ ἐμπόδιο στή συνάντηση καί τή συμπόρευσή του μέ τόν Χριστό, ὅ,τι ἀποτελεῖ ἐμπό-διο γιά νά ἔχει ὁ ἄνθρωπος κατοι-κοῦντα καί μένοντα τόν Χριστό στήν καρδιά του.

Ἀγωνίζεται νά ζεῖ ὅπως ζοῦσε καί ὁ Χριστός, ἀγωνίζεται νά ἑνώνεται μαζί του μέ τά ἱερά μυστήρια καί ἰδίως μέ τό μυστήριο τῆς θείας Εὐ-χαριστίας. Καί τότε ὁ ἄνθρωπος δέν ζεῖ πλέον μόνος του, ἔστω καί ἐάν εὑρίσκεται στό πιό ἀπομακρυ-σμένο μέρος τοῦ κόσμου, ζεῖ ἔχο-ντας μέσα του τόν Χριστό. Γιατί ὁ Χριστός ὑπόσχεται ὅτι ὅποιος τόν ἀγαπᾶ, τηρεῖ τόν λόγο του καί σέ ὅποιον τηρεῖ τόν λόγο του ὁ Πατέ-ρας του καί ὁ ἴδιος ἐνοικοῦν μέσα του καί ζοῦν μαζί του.

Καί ὅταν ὁ ἄνθρωπος ἔχει τόν Θεό στήν ψυχή του, τότε ἀκόμη καί ὅσα τοῦ φαινόταν ἄλλοτε δύσκολα, τώ-ρα τοῦ φαίνονται πιό εὔκολα καί πιό ἁπλᾶ, καί ἀντί νά πιέζεται γιά νά ἐφαρμόσει τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ, τίς ἀκολουθεῖ μέ χαρά καί μέ

εὐχαρίστηση καί αἰσθάνεται εὐ-φρο-σύνη καί ἀγαλλίαση, ὅταν πο-ρεύεται στή ζωή του σύμφωνα μέ αὐτές.

Γι᾽ αὐτό καί ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἄντεξε ὅλες τίς ταλαιπωρίες καί τούς κόπους καί τούς διωγμούς καί τίς φυλακίσεις πού ἀντιμετώπισε στή μακρά ἀποστολική του πορεία, γιατί δέν ζοῦσε μόνος του, δέν ζοῦ-σε ὡς Παῦλος ἀλλά ζοῦσε μέ τόν Χριστό καί ὅ,τι ἔκανε, ὅ,τι ὑπέμενε, ὅ,τι ὑπέφερε, ἦταν γιά τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ.

Τό ἴδιο ὅμως ἔκανε καί ὁ ἑορταζό-μενος σήμερα ὁμώνυμος τοῦ μεγά-λου ἀποστόλου, ἀρχιεπίσκοπος Κων-σταντινουπόλεως ἅγιος Παῦ-λος, ὁ ὁμολογητής, ὁ Θεσσαλονι-κεύς, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε διάδοχος τοῦ ἁγίου Ἀλεξάνδρου.

Ἡ ἀγάπη του στόν Χριστό τόν ἔκα-νε νά μήν ὑπολογίζει τούς κό-πους τοῦ ὑψηλοῦ ἀξιώματός του, νά μήν λυγίζει ἀπό τίς συκοφα-ντίες καί τίς κακίες τῶν Ἀρειανῶν, νά μήν φοβᾶται οὔτε τίς ἐξορίες οὔτε τίς ἀπειλές.

Ἐργάσθηκε γιά νά ἐπικρατήσει ἡ ἀλήθεια τῆς πίστεως στήν Ἐκκλη-σία καί ὄχι οἱ κακοδοξίες τοῦ Ἀρείου. Ὑπέμεινε τήν ἀπομάκρυ-νση ἀπό τόν πατριαρχικό θρόνο τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τήν ἄδι-κη ἐξορία στήν Κουκουσό τῆς Ἀρμενίας ἀλλά καί τό μαρτύριο, καθώς οἱ αἱρετικοί τόν ἔπνιξαν, ἐνῶ λειτουργοῦσε, μέ τό ὠμοφόριό του.

Ἔτσι ὁ ἅγιος ἱερομάρτυς Παῦλος πού ζοῦσε ἤδη ἀπό τή γῆ ἑνωμένος μέ τόν Χριστό, μετέστη στόν οὐρα-νό, γιά νά ζεῖ διαπαντός μαζί μέ αὐτόν τόν ὁποῖο τόσο ἀγάπησε καί διακόνησε στή ζωή του.

Τό παράδειγμα τοῦ ἁγίου ἱερο-μάρ-τυρος Παύλου τοῦ ὁμολογη-τοῦ, μᾶς ἐπιβεβαιώνει τήν ἀλήθεια τῶν λόγων τοῦ πρωτοκορυφαίου ἀποστόλου Παύλου καί ἱδρυτοῦ τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας καί μᾶς παρακινεῖ νά τό ἀκολουθήσουμε. Ἄς ἀγωνιζόμεθα, λοιπόν, καί ἐμεῖς γιά νά νεκρώσουμε τά πάθη καί τίς ἁμαρτίες μας, ὥστε νά ζοῦμε σύμ-φωνα μέ τό θέλημα τοῦ Θεοῦ καί νά ἑνωθοῦμε μέ τόν Χριστό καί ἐδῶ στή γῆ ἀλλά καί αἰωνίως στόν οὐρανό.

ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ